

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Název diplomové práce: **Zvukový a audiovizuální záznam jako důkazní prostředky ve správním řízení**

Diplomant: **Jana Jirková**

Vedoucí: JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

Oponent: JUDr. Jiří Rajchl, Ph.D.

I.

K tématu (předmětu) práce:

Téma práce je smysluplně vymezené. Je sice poměrně úzké. Nicméně velmi cenné a aktuální, a to přinejmenším ze dvou důvodů. Za prvé, praktická využitelnost zvukových či obrazových záznamů, a samozřejmě i fotografií, s revolučním rozvojem digitálních technologií nesmírně vzrostla. Za druhé, platná zákonná úprava pořizování takových záznamů pro účely dokazování ve správním řízení upravuje naprosto nedostatečně, respektive prakticky vůbec, takže je to opět judikatura, která je nucena kazuisticky vyplňovat propast mezi klopýtající zákonnou úpravou a ujíždějící realitou.

K systematice práce:

Práce má 69 stran vlastního textu. Práce má promyšlenou logickou strukturu. Po stručném Úvodu následuje obecná kapitola 1 „Dokazování, důkaz, důkazní prostředek“, kde si autorka vymezuje základní pojmy a instituty. V kapitole 2 „Zvukový a audiovizuální záznam v ústavní rovině“ autorka rozebírá ústavněprávní, potažmo mezinárodněprávní východiska pro navazující zákonnou úpravu. Jádrem této kapitoly je precizní analýza nejdůležitějších rozsudků Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) k otázce zásahu do práva na respektování rodinného a soukromého života podle čl. 8 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (Úmluva) právě formou pořizování zvukového nebo obrazového záznamu jako důkazu v řízení před orgánem veřejné moci. V kapitole 3 „Zvukový a audiovizuální záznam z pohledu zákonů“ pak autorka analyzuje platnou zákonnou úpravu z toho hlediska, zda a za jakých podmínek je ve správním řízení před českými správními orgány přípustný důkaz zvukovým nebo obrazovým záznamem. Zde rozebírá jednak příslušná ustanovení správního řádu, jakož i dalších relevantních zákonů (kontrolního řádu apod.), ale především stěžejní judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS) k dané problematice, zejména rozsudky ve věcech sp. zn. 7 As 7/2007, 8 Afs 40/2012, 1 Afs 60/2009 a 2 As 45/2010. Jak kapitolu 2, tak kapitolu 3 autorka vždy uzavírá stručným „shrnutím“, které představuje důležitou syntézu předchozích dílčích analytických poznatků. Závěry práce pak představují skutečné vývody a shrnutí nejdůležitějších názorů na analyzovanou problematiku.

K obsahu práce:

Obecně:

Práce je výborná. Autorka poctivě a obsahově přínosně rozebrala nejdůležitější otázky řešené problematiky a syntetizovala správné a prakticky využitelné závěry. Cenné je především systematické zpracování judikatury ESLP v kapitole 2 a judikatury NSS v kapitole 3.

Konkrétně:

Ke str. 50-54: Autorka správně poukazuje na § 8 písm. d) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), který obsahuje obecný zákonný základ pro veřejnou správu provádět v rámci kontroly zvukové a obrazové záznamy, a to s tím, že ve spojitosti s protokolem o kontrole jsou pak tyto záznamy použitelné jako důkazy v případně navazujícím správním řízení, např. o uložení sankce (trestu) či opatření k nápravě. Cit. ustanovení kontrolního řádu tak v určitém rozsahu překonalo tento závěr vyslovený v rozsudku NSS č. j. 1 Afs 60/2009-119: „V českém právním řádu neexistuje žádný právní základ pro utajené pořizování audiovizuálních nahrávek orgány veřejné moci pro účely správního trestání, pokud tyto zasahují do „soukromého života“ fyzických osob [čl. 8 Úmluvy].“ Jaký má na to názor autorka?

K formální stránce práce:

Autorka se vyjadřuje stručně a jasně. Má pěknou stylistiku. Práce se dobře čte. Mám jen drobnou pochybnost o vhodnosti slovního spojení cizího původu „audiovizuální záznam“, když nový občanský zákoník používá pojem „zvukový nebo obrazový záznam“ (§ 86 a 88 odst. 1), popřípadě „zvukově obrazový záznam“ (§ 2388). Analogie se starším pojmem autorského zákona „audiovizuální dílo“ podle § 3 odst. 1 autorského zákona zde není, myslím, úplně na místě.

K práci s prameny:

Autorka zpracovala prakticky veškerou relevantní judikaturu, zde zejména ESLP a NSS. Citace judikatury i literatury jsou poctivé a správné.

Shrnuji:

Práce splňuje všechny požadavky stanovené pro diplomové práce. Prosím autorku, aby se při obhajobě pokusila reagovat na mé připomínky výše.

II.

Předloženou práci **doporučuji k obhajobě** a - s výhradou průběhu obhajoby – ji předběžně navrhuji klasifikovat známkou „výborně“.

V Praze dne 5.5.2017

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

Katedra správního práva a správní vědy PF UK v Praze